

Sygn. akt IV U 945/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 lutego 2016r. w S.

odwołania Z. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 22 czerwca 2015 r. Nr (...)

w sprawie Z. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo Z. L. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową w okresie od 01 marca 2015r. do 01 lutego 2018r.

Sygn. akt: IV U 945/15 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 22 czerwca 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.6 ust.1 pkt 6 i art.17 ustawy z 30 października ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odmówił Z. L. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową wskazując, że u ubezpieczonego nie stwierdzono niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Odwołanie od w/w decyzji złożył Z. L. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że komisja lekarska ZUS nie badała go od strony dermatologicznej, a jedynie pod względem sprawności motorycznej organizmu. Tymczasem cierpi na kontaktowe zapalenie skóry przejawiające się bolesnymi pęknięciami, opuchlizną, wykwitami i ranami skóry w obrębie twarzy, rąk i nóg. W ten sposób reaguje na wszelkie barwniki, lakiery, kleje, farby i metale kolorowe. Choroba ta, uznana za chorobę zawodową, powstała w okresie zatrudnienia w byłej (...) Spółdzielni (...) w K. (odwołanie wraz z załącznikami k.1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 28 maja 2015r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych

nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony Z. L. do 1 lutego 2015r. był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach z 10 lipca 2014r. w sprawie IV U 1477/13 k.318 akt rentowych, wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 20 listopada 2014r. w sprawie III AUa 815/14 k.330 akt rentowych oraz decyzja z 9 lutego 2015r. wykonująca prawomocny wyrok Sądu k.347 akt rentowych). Państwowy Terenowy Inspektor Sanitarny w M. decyzją z 15 kwietnia 1992r. stwierdził u ubezpieczonego chorobę zawodową pod postacią kontaktowego zawodowego zapalenia skóry rąk, powstałego w okresie zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w K., gdzie ubezpieczony zatrudniony był na stanowisku obuwnika-montażysty w okresie od 7 maja 1984r. do 6 listopada 1992r. (decyzja z 15 kwietnia 1992r. o stwierdzeniu choroby zawodowej – w aktach organu rentowego oraz zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 29 kwietnia 1993r. wystawione przez (...) Spółdzielnię (...) w K. k.28 akt rentowych). W dniu 16 marca 2015r. wpłynął do organu rentowego wniosek ubezpieczonego o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na dalszy okres (wniosek k.349 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 24 kwietnia 2015r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową (orzeczenie lekarza orzecznika z 24 kwietnia 2015r. k.352 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 15 maja 2015r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.38 akt rentowych - tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 28 maja 2015r. k.354 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 22 czerwca 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (decyzja z 22 czerwca 2015r. k.355 akt rentowych).

Stwierdzona u ubezpieczonego choroba zawodowa w postaci alergicznego wyprysku kontaktowego powoduje naruszenie sprawności organizmu ubezpieczonego w stopniu sprowadzającym dalszą częściową niezdolność do pracy na okres 3 lat ,tj. od 2 lutego 2015r. do 1 lutego 2018r. Rozpoznana u ubezpieczonego w trakcie zatrudnienia na stanowisku obuwnika montażysty choroba miała podłoże alergiczne i wynika z kontaktu z substancjami chemicznymi. Aktualnie, pomimo braku kontaktu z alergenami, na drodze krzyżowania się alergenów utrzymują się u ubezpieczonego zmiany skórne, które wymagają leczenia ambulatoryjnego i szpitalnego. Ostatni pobyt w Szpitalu (...) w W. potwierdził utrzymujący się alergiczny wyprysk kontaktowym, stwierdzono także podwyższony poziom IgE immunoglobuliny odpowiedzialnej za atopowe zapalenie skóry, co może być przyczyną utrzymywania się zmian skórnych. W badaniu fizykalnym ubezpieczonego stwierdzono nasilone zmiany skórne zarówno na tułowiu, kończynach, głównie górnych i na twarzy. Utrzymująca się lichenifikacja (pogrubienie, ściemnienie skóry) świadczy o aktywności procesu chorobowego i dużym świadcze i powoduje, że ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy we wskazanym wyżej okresie (opinia biegłego dermatologa k.8-9 akt sprawy i opinia uzupełniająca tego biegłego k.15 akt sprawy).

Ubezpieczony ma 55 lat, ma wykształcenie zawodowe – mechanik pojazdów samochodowych. Poza okresem nauki zawodu ubezpieczony pracował w zawodzie mechanika przez około 5 lat (świadczenia pracy k.5-6 akt rentowych). W okresie pobierania renty – od 6 maja 1993r. (pierwsza decyzja o ustaleniu prawa do renty k.33 akt rentowych) ubezpieczony pracował okresowo na auto-złomie, od listopada 2015r. pracuje jako kierowca samochodu ciężarowego (wyjaśnienia ubezpieczonego k.26-26v – nagranie od minuty 1 do 4).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego Z. L. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.6 ust.1 pkt 6 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009r., Nr 167, poz.1322 ze zm.) z tytułu choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy – dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - znajdującej z mocy art.17 ust.1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odpowiednie zastosowanie do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową - niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego w dalszym ciągu istnieje niezdolność do pracy w związku z chorobą zawodową. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalisty dermatologa. W sporządzonej na tę okoliczność opinii biegła dermatolog I. J. stwierdziła utrzymujące się u ubezpieczonego – mimo stosowanego leczenia i braku kontaktu z alergenami – nasilone zmiany skórne na tułowiu, kończynach górnych i na twarzy świadczące o aktywności procesu chorobowego i dużym świadcze. Taki stan powoduje, że ubezpieczony jest w dalszym ciągu jest częściowo niezdolny do pracy przez okres 3 lat ,tj. do 1 lutego 2018r. (licząc od daty ustania poprzednio ustalonego prawa do renty).

Analizując powyższą opinię Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistę z zakresu schorzenia występującego u ubezpieczonego, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniem. Opinia jest należycie uzasadniona.

Sąd nie uwzględnił wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego dermatologa, gdyż zastrzeżenia do powyższej opinii (na k.22 akt sprawy) stanowią – w ocenie Sądu – polemikę z prawidłowymi ustaleniami biegłej. Argumentem przeciwko ustaleniom biegłej nie może być to, że w okresie pobierania renty ubezpieczony podejmował okresowe zatrudnienie niezwiązane bezpośrednio z czynnikami, które wywołały chorobę zawodową. Należy podkreślić, że ubezpieczony posiada orzeczenie o stwierdzeniu choroby zawodowej będącej następstwem wieloletniego wykonywania zawodu obuwnika-montażysty. Obecnie – mimo upływu wielu lat od stwierdzenia choroby zawodowej i braku kontaktu z alergenami u ubezpieczonego utrzymują się nasilone zmiany skórne i idący za tym duży świąd. Zmiany te uniemożliwiają mu wykonywanie wcześniej pracy, a podejmowanie przez niego innego zatrudnienia, niewymagającego specjalistycznych kwalifikacji, nie podważa ustalania o częściowej niezdolności do pracy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku. Data początkowa ustalonego prawa do renty wynika z miesiąca, w którym ubezpieczony wystąpił z ponownym wnioskiem o ustalenie prawa do renty (k.349 akt rentowych).